

OPINIÓ

LA VEU DELS LECTORS

Helena Andreu Armengol / Alpicat

'Spes Ultima Dea', un agraïment des del cor.

Ramon Aguilà López

Després de dos mesos navegant enmig d'una tempesta emocional, trobo la serenitat necessària per expressar la immensa gratitud que sento. Es per això que amb aquestes paraules vull rendir homenatge a tots aquells que, amb una entrega incansable i un cor ple de compassió, van acompanyar al meu marit, en Ramon, durant la seva travessia. A cada un dels professionals que vam creuar en aquest llarg i difícil camí, la meva més sincera gratitud.

A l'equip d'infermeria del CAP d'Alpicat, a tot el personal de recepció i, especialment a la Dra. Terror que el va tractar amb paciència

i dedicació; a tot el personal de recepció de Vithas Salut (Clínica Montserrat-Hospital Vithas Lleida), al Dr. Recasens i, en particular a la Dra. Tusset i a la Marta Ardanuy, que amb el seu somriure i la seva empatia van alleujar una mica el pes de la malaltia i les sessions de quimioteràpia.

A l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova de Lleida vam trobar un far d'esperança; la Dra. Murata, el Dr. González i tot l'equip de quimioteràpia ens van brindar una cura excepcional, i en aquells moments en què la tempesta s'intensificà i vam haver d'acudir a urgències, vàrem estar atesos per uns grans professionals, des del Dr. Yuguero fins a la Dra. Matineiro i totes les infermeres que van tenir cura del Ramon. Tanmateix volem agrair singularment a l'equip d'uròlegs, el Dr. Auguet, el Dr. Vélez, el Dr. Díaz, el Dr. Martín i la Dra. Sala que van

lluitar per evitar l'inevitable amb la seva professionalitat i perícia, i van a pal·liar el patiment del meu marit.

En els nostres últims dies junts, els professionals del servei de PADES ens van envoltar en un mantell de tendresa i comprensió, fent que el comiat fos més portador. Gràcies a tots ells, en Ramon va poder trobar la pau enmig de la tempesta.

Quina sort tenim d'aquesta sanitat nostra, pública i privada, quins professionals que fan mans i mànigues per retornar-nos la salut si es pot, i per acompanyar-nos en els nostres últims moments, com així ha estat. El Ramon ens va deixar el 25 de juliol, però el seu record continuarà resplendint eternament en els nostres cors.

En nom propi i dels nostres fills, Areés i Sergi, moltes gràcies a tots.